

Af Rika

– mehmet-akif · 12 Ağustos 2011

AF-RİKA Uzun çöl gecelerine çivilenmiş Kırkızıl bir akşamın gerisinde kalan yalnızlık gibi
Şu yorgun ayaklarıma dayanak olmaya çalışan annem ve ben
Ve bir de açlığın sinesinde törpülemiş hayatlar...

Hüznün ve mahzun bir bakışın
Adı ve tarifi nasıldır bilmiyorum ama
Yüreğimin yettiği ve dilimin döndüğü kadarıyla
Ekmeksiz ve susuz bir hayatın
Bende bıraktığı izleri taşımak istiyorum huzurlarınıza,
Kan çanağı olmuş şu kızılımsı gözlerimden damlayan
Gözyaşlarımla...

Ve her şeyden önce
Şunu sormak istiyorum ki sizlere;
Tıka basa doymanın insanda bıraktığı mecalsizlik midir?
Yoksa kanaatsizlik midir?
Ki insanı doyumsuzluğa götüren o uçkun ve arsız tamahkârlık.
Zira ben bunu hiç hissetmedim, hiç yaşamadım ve hiç bilmiyorum.

Çünkü ben
Açlığın esaretinde kaybolmuş
Ve ölümsüzlüğe kanat çırpmakta olan
Yanık yüzlü bir çocuğum;
Amansız ve apansız çöl iklimlerinin savurduğu sancıyla kavrulan
Küçük ve masum bir çocuk...

Adım RİKA,
Afrika'nın uzak çöllerinde yaşayan küçük ve masum bir Rika.
Ve ben ki
İşte şu masum bakışlarımla
Ekmek ve su aramak değil,
Umut, hayat ve özgürlük aramak istiyorum artık.

Şimdi sen Ey ölüm!
Sen ki,

Toza bulanmış Őu ağzımın açlık kokusuna rağmen çürütmeye çalıŐırken beni,
Bense hala Őu doyumsuz insanların
'Haydut' bakıŐılıđından ve acımasızlığından
Daha dik, daha gururlu ve daha cömert duruyorum.
Öyle değil mi?
Haydi, Şimdi sen söyle bunu
Ve avazın ıktığınca haykır haykırabildiğin kadar
Tüm dünya insanlığına...

Haykır ki
Sömürücülük lüğatinin sayfalarına gizlenmiŐ olan
Ablak yüzlü gülüŐler ve somurtkan suratlar,
"Dünya" resimli bir para gibi dökülsün
Bütün insanlığın vicdanına
Ve doysun artık Őu a gözlü insanlar.

Çünkü onlar doyumsuzluk nedir, benden daha iyi bilirler..!

Ve sen ey dünya!
Ruhsuz ve insafsız bir atlas kuytusundaki beni,
İŞte Őu kara parçacığına bağlayarak
Bođsan bođsan, ancak işte bu kadar bođabilirsin zaten

Ve bundansa benim, hiç mi hiç gocunmak gibi bir derdim yok
Çünkü bu benim değil,
Asıl senin utancın ve asıl senin günahındır.

Bunu da böylece bilesin..!
Mehmet Akif UÇAR